

De Ændringer, som maa foretages i den oprindelige Plan for Bygningen paa det nuværende Trin af Byggearbejdet, kan foretages med stor Lethed, saa meget mere som det ingenlunde er nogen stor Kongebolig, der af Hoffet udkræves til daglig Brug. Ministeren har ved Lovforslagets Fremsættelse i det andet Ting stillet i Udsigt, at den ændrede Plan slet ikke medfører nogen Udgiftsforøgelse, ikke koster Staten noget som helst. Hvor vidt nu dette vil kunne overholdes bogstaveligt, vil det være forbeholdt Fremtiden at vise, men der kan i alt Fald ikke blive Tale om Udgifter af en saadan Størrelse, at de vil kunne volde nogen Vanskelighed. I Betragtning af den af Civillisten tilbudte Ordning med Hensyn til Palæerne paa Amalienborg maa Lovforslaget nærmest kaldes gunstigt for Statskassen. Men ogsaa bortset herfra, maa der være al Anledning til at imødekomme Majestæternes Ønske, saaledes at det nye Christiansborg Slot foruden at blive som oprindelig paa-tænkt Kongeslot ved højtidelige Lejligheder tillige bliver daglig Kongebolig samtidig med, at det rummer Rigsdagen og Højesteret. Jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse.

Ministeren for offentlige Arbejder (Thomas Larsen): Jeg takker for den velvillige Modtagelse. Lovforslaget har faaet i dette høje Ting.

Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger i Anledning af en Udtalelse af den sidste Taler om, hvorvidt det vil medføre nogen Merbekostning, at man tiltræder det foreliggende Lovforslag. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kongeboligen vil det jo i Henhold til en Skrivelse, der foreligger fra Slotsarkitekt Thorvald Jørgensen, ikke medføre nogen Bekostning, naar man vedtager Forslaget i Aar. Forholdet er det, at man endnu ikke er saa vidt fremskredet med Bygningen, at Forandringen vil volde nogen Ulempe, idet kun et enkelt Skillerum end tidligere bestemt skal bygges paa en noget anden Maade. Derimod vil nogle af de andre Foranstaltninger, der er fremdragne i Folketinget, nemlig Repræsentationslokaler for Rigsdagens Formænd og Indretning af Badelokaliteter til Brug for Rigsdagen, selvfølgelig medføre nogen Merudgift, men det kan jo egentlig ikke siges at staa i nogen nær Forbindelse med det her foreliggende Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lovene Nr. 65 af 28. Maj 1880 og Nr. 98 af 8. Maj 1908 angaaende Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 875).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Da man i 1880 vedtog Loven om de 2 Kreditforeninger for mindre Ejendomme paa Landet, 1 for Øerne og 1 for Jylland, bestemtes det, at Vurderingssummen for de Ejendomme, hvori der kunde ydes Laan, ikke maatte være over 4,000 Kr., men allerede ved Lov af 12. Maj 1882 blev dette Beløb sat op til 6,000 Kr., i 1904 til 8,000 Kr. og i 1908 til 10,000 Kr. Den ene Bestemmelse i det her foreliggende Lovforslag gaar nu ud paa, at man skal gaa op til en Ejendomsverdi af 12,000 Kr. Det maa vist indrømmes, at disse Forhøjelser staar i nogenlunde rigtigt Forhold til Stigningen i Priserne paa de paagældende Ejendomme. De 4,000 Kr. i 1880 maa siges at svare til 12,000 Kr. nu. Man udvider derfor i Virkeligheden ikke Kreditforeningernes Virksomhedsomraade til andre Ejendomme end dem, der oprindelig har været tænkt paa.

Man har fra disse Kreditforeningers Side tillige ønsket Amortisationstiden sat op fra 45 til 60 Aar i Lighed med, hvad der gælder i de andre Kreditforeninger. Man vilde derhos ogsaa gerne have Lov til at udstede 4½ pCts Obligationer. Det har jeg imidlertid ikke ment at kunne imødekomme. Men under Forhandlingerne i Folketinget har man, for dog i nogen Grad at imødekomme dette Ønske, der selvfølgelig er begrundet i Laansøgernes Lyst til at faa en saa stor Laanesum som muligt, sat Maksimaludlaansgrænsen op fra 50 til 55 pCt.

Foruden disse 3 Spørgsmaal er der imidlertid tillige et fjerde, som i Virkeligheden er mere aktuelt, og som jeg vil tillade mig meget stærkt at fremhæve, nemlig Spørgsmaalet om Statens Forpligtelse